07/04/2023

8 Απριλίου 1991: Εκοιμήθη ο Ιερομόναχος Γεράσιμος Κουτλουμουσιανοσκητιώτης

/ Αγιορείτικα

Ο κατά κόσμον Γεώργιος Στόγιας γεννήθηκε στις 26.5.1892 στο χωριό Πληκάτι του όρους Γράμμου, σε υψόμετρο 1200 μέτρων, με πανύψηλα μυρωμένα έλατα και πεύκα, πηγές υδάτων πολλών και ωραίους δρυμούς.

Το 1908 προσήλθε στην Καλύβη του **Αγίου Γερασίμου του Νέου** της ιεράς σκήτης **Αγίου Παντελεήμονος – Κουτλουμουσίου** προς εκμάθηση της αγιογραφίας. Γέροντας ήταν ο πρώτος υποτακτικός του Γέροντος Χατζη-Γιώργη (†

1886) ενάρετος Αβράμιος († 1915) μετά της ευλαβούς συνοδείας του, που ήταν όλοι Βορειοηπειρώτες. Εκεί εκάρη μοναχός στις 9.2.1912, Κυριακή της Ορθοδοξίας.

Όπως αναφέρει σε επιστολή του της 9.6.1985 προς τον **Δίκαιο Γέροντα Άνθιμο,** τότε η σκήτη είχε ογδόντα πατέρες. Εδώ μαθήτευσε στην αυστηρή πνευματική ζωή, με τη γνωστή Χατζηγιωργιάτικη παράδοση, την ιεροψαλτική και την αγιογραφία. Την αγιογραφία έμαθε από τον παράδελφό του και κατόπιν δεύτερο Γέροντά του τον μοναχό Γεώργιο († 1938). Επί μία διετία έκανε κανονάρχης στο **Κυριακό** της σκήτης επί **Δικαίου Στεφάνου.**

Ο Ιερομόναχος Γεράσιμος με τη μητέρα του (1926)

Το 1925, με την ευλογία του Γέροντός του, επέστρεψε στην ιδιαίτερη πατρίδα του. Την 1.8.1925 χειροτονήθηκε διάκονος και την επομένη πρεσβύτερος. Κάθε Σάββατο πήγαινε κι έκανε

Παρακλήσεις στα σπίτια του χωριού. Έφθανε να κάνει είκοσι Παρακλήσεις την ημέρα. Τους κατοίκους συνέδεε με την εκκλησία και τις ιερές ακολουθίες. Οι ευσεβείς κάτοικοι είχαν αποστηθίσει τους **Χαιρετισμούς της Θεοτόκου**, την Παράκληση και το Απόδειπνο και τα έλεγαν καθημερινά. Όλοι του έτρεφαν σεβασμό και εκτίμηση, ακόμη και οι λίγοι μουσουλμάνοι του χωριού, που είχαν απομείνει. Οι μουσουλμάνοι παρακολουθούσαν τις λιτανείες, θύμιαζαν, του πήγαιναν λάδι για τα καντήλια της **Παναγίας,** τον προσκαλούσαν στα σπίτια τους και τον τιμούσαν ιδιαίτερα. Είχε μεγάλη ευλάβεια στη θαυματουργή εικόνα της **Παναγίας της Πληκατιώτισσας**, την οποία διακόνησε φιλότιμα, πρόθυμα και πρόσχαρα επί μία ολόκληρη πεντηκονταετία.

Με συγκίνηση διηγείτο τα πολλά θαύματα της Παναγίας, σε όσους με πίστη την προσκυνούσαν. Το 1972 παρήγγειλε νέα ακολουθία για την Παναγία στον υμνογράφο μοναχό Γεράσιμο Μικραγιαννανίτη († 1991).

Ο ιερομόναχος Γεράσιμος με τον ιερομόναχο Ονούφριο Αγιαννανίτη.

Ο **μακαριστός Γέροντας Παΐσιος** († 1994), τον γνώριζε καλά και τον ευλαβείτο. Όταν ήταν στη **μονή Στομίου**, τον είχε τακτικό λειτουργό του. Τον ανέφερε ως υποδειγματικό λειτουργό του Υψίστου, με τα καθαρά και απλά άμφιά του, την ανυπόκριτη ευλάβεια, την πηγαία και ολόθερμη πίστη, την αγάπη για το μικρό του ποίμνιο, το ανύστακτο ενδιαφέρον του για την πνευματική καλλιέργεια και την ανύψωση των πιστών. Με δάκρυα ευγνωμοσύνης μιλούν οι κάτοικοι των εκεί χωριών για την προσφορά του με το άγιο πετραχήλι του.

Τα τελευταία του έτη έμενε στη μονή Δουραχάνης Ιωαννίνων και για ένα διάστημα στην Καλύβη του **Τιμίου Προδρόμου** της ιεράς σκήτης **Αγίας Άννης.** Πάντοτε διατηρούσε αγαθές μνήμες από την πρώτη του διαμονή στο **Άγιον Όρος.** Εκοιμήθη στη μονή Δουραχάνης στις 8.4.1991. Ετάφη παρά το ναΰδριο του Αγίου Δημητρίου, που είχε κτίσει στο ωραίο χωριό του Πληκάτι ο σεμνός αυτός ιερομόναχος.

Πηγές – βιβλιογραφία:

Παύλου Τάττη, Η θαυματουργή εικόνα Παναγίας της Πληκατιώτισσας, Ιωάννινα 1981, σ. 7. Μωυσέως Αγιορείτου μονάχου, Ηπειρώτες Κουτλουμουσιανοί, Ηπειρωτικό Ημερολόγιο, 1987, σσ. 74 και 78. Διονυσίου Τάτση πρεσβ., Πληκάτι Κονίτσης, Η θαυματουργή εικόνα της Παναγίας προστάτιδος των Γραμμοχωρίων, Κόνιτσα 2009.

Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, «Μέγα Γεροντικό ενάρετων αγιορειτών του εικοστού αιώνος, τόμος Γ΄ 1984-2000, σελ.1297-1301.

Πηγή: pemptousia.gr